lobbisema — nemmad ütlesid: Ei nenda pea ükski ennam meie armolisse Würsti meelt pahhandama, kui monne aasta eest, et ta mitte hopis süddant pöraks meist: Sest mis ehk praego meie pölwe tõstmisseks noutakse, olleks jo kä, kui mitte nisuggune endine wastane luggu meie Maal olleks olnud. Need Maad, kus meie asset olleme, on nenda kui muul maal, Moisawannema omma; sepärrast on se ka üllesültse nenda, et kui ka Perremeest ennast keik omma so-uga pärris-allama pölwest lahti tehhakse, ikka se Ma, mis peäl ta elas, Moisale jäi, kes sedda jälle sellele annab, kes teggo ja maksо se eest tassub. Kui siis pärris-allama pölwest lahti sanud Tallopoeg omma kohha peäle sowib jäda, peab temma sedda teggo ja maksо ennese peäle wotma, mis Moisawannem küssib, ehk maiale minnema.

Agga kui tallopoeg weel pärris on, siis ei tohhi ta maiale minna, ja sepärrast ei tohhi siis ka ükski Moisawannem teistwisi teggo ja maksо wotta kui seätud on. Sest Moisawannemal on siis ikka omma teädwad abbi kä. Agga kui tallopoiad pärris-allama pölwest lahti on, siis peab Moisawannem ennese tallopoega, ja tallopoeg ennesele kohta otsima, ja sepärrast on siis Mollemattel lubba wastastikko leppimist tehha

Sest, igga Moisawannem on omma Moisa keik Madega omma Wannemattest pärrind, kes sedda ka pärrinud, ehk ostnud on; ehk Ta on isse sedda Moisa ostnud, ja peab siis neist madest sisse sama, mis temma Wannemad, ehk temma Isse se eest on maksnud. Muido wölglased wotwad sedda, Madega tükkis, ärra.

Teine luggu on, kui Moisawannem ühhe Ma-tükki ehk Perrekohta tallopoiale müüb, siis on nisuggune Ma ühhe nisugguse tallopoia pärris, ja temma lapsed pärriwad sedda temma käest, ning temma isse ja temma päriad tohhiwad sedda ka müa, ehk ärranumata.